

MAYIS 1977 SAYI: 49

tüted
HABERLER

BURJUVAZİNİN SALDIRILARI İŞÇİLERİN EMEKÇİLERİN BİRLİK MÜCADELE VE DAYANIŞMASINI ENGELLEYEMEZ

DİSK'in düzenlediği ve yüzbinlerce işçinin, emekçinin coşkunlukla katıldığı 1 Mayıs'ı kutlama törenini burjuvazi kana boyadı.

Dünyanın başka kapitalist ülkelerinde de burjuvazinin kana boyadığı "1 Mayıs"lar yaşandı. Türkiye işçileri, emekçileri de 1 Mayıs'ları yeniden kutlamaya başlamalarının ikinci yılında burjuvazinin bu kutlamaya nasıl katıldığını gördüler.

Taksim'deki Intercontinental Oteli'nden, Sular İdaresi üzerinden, "özel" arabalardan, panzerlerden kusulan kurşunlarla, atılan bombalarla katılıyordu burjuvazi işçinin, emekçinin bayramına.

1 Mayıs'tan önceki günlerde burjuva basını 1 Mayıs'ı kutlama törenlerinde "maocu"ların halka saldıracağını haber (!) veriyordu. Burjuva basınının bu duyarlılığı ilginçti. Yine aynı burjuva basını hemen 1 Mayıs'ın ertesinde, sözbirliği etmişçesine "maocu"ların kitlelerin üzerine saldırdığı"nı ve "1 Mayıs'ı kana buladığını" yazıyordu. 34 insanın ölümünden, yüzlercesinin yaralanmasından "maocular" sorumlu tutuluyordu.

Gerçekte "maocu" diye anılan gruplar son törende de burjuvazinin kendilerine izafe ettiği misyonu yerine getirmişler ve Taksim meydanındaemekçi halkın üzerine ateş açarak saldırmışlardır. Ancak bu saldırı, burjuvazinin, önceden planladığı kararlı operasyonunu başlatabilmesi için somut bir tutamak oluşturmaktan öteye bir anlam taşımamış ve meydanın hakim noktalarına yerleştirilen ajanları, panzerleri kanalıyla burjuvazi operasyonunu bu somut başlangıç üzerine inşa ederek, meydanın dört bir yanını kana bulamış, sonra da tüm sorumluluğu "maocu"ların üzerine yıkmıştır.

Burjuvazi 1 Mayıs'da yüzbinlerce işçiye, emekçiye saldırmak, gücünü göstermek zorundaydı. Yüzbinlerce emekçinin, işçinin tek bir yumruk gibi birleşen muhteşem gücünü parçalamak zorundaydı. Burjuvazi hayatın her alanında ve anında yaşama mücadelesi, yani iktidar mücadelesi veriyordu. İşçilerin yükselen hareketi, birliği karşısında kolay kolay çekilemez, mevzilerini terkedemezdi.* Burjuvazi 1977 1 Mayıs'ında Taksim meydanını kana buladı. Operasyonun birinci hedefi buydu. İkinci hedefi, seçim ortamında baskıyı, terörü sürekli diri tutmaktı. Terörü diri tutarken kendisinden yana olmayanların sandık başlarına gidişini azaltmayı amaçlıyordu. Seçim şansının çok fazla aleyhine dönmesi halinde şu veya bu şekilde müdahalede bulunabilmenin gerekçesini oluşturacak "anarşik bir ortamı" her ihtimale karşılık sürdürmeyi amaçlıyordu, ve bütün bunlarla birlikte, "maocu" diye anılanların kendiliklerinden üstlendikleri "halka saldırı" misyonundan yararlanarak, burjuvazi kendi geliştirdiği ve kanalize ettiği operasyonun sorumluluğunu onların üzerine yıkıyor ve sorunu "sol arasında" bir çatışma olarak gösteriyordu. Böylece de halk kitlelerinin kafasında kan dökücü, kardeşin kardeşi vurduğu bir "sol" imaj yaratılıyordu.

Burjuvazi seçimlere kendi siyasi iktidarı ile girebilmenin avantajını kullanıyor. Burjuvazi, kendi iktidarı için çevirdiği bütün bu kanlı oyunlara, kendi iktidarı için her şeyi göze aldığını vurgulayan bu kanlı politikasına rağmen, bir gün mutlaka ama mutlaka kıydığı bu insanların kanında boğulacaktır. Ve işte o zaman 1 Mayıs törenleri her yıl, coşkunlukla başlatıldığı gibi, coşkunlukla bitirilecektir.

*

(*) Bunun için

TÜTED Genel Başkanı parti başkanlarına bir mektup gönderdi

"Mücadelemiz sınırsız siyasal ve sendikal haklar içindir"

TÜTED Genel Başkanı Aykut Göker, siyasal partilerin başkanlarına gönderdiği bir mektupta, teknik elemanların bütün çalışanlar gibi sınırlandırılmamış siyasal ve sendikal hakları elde etme mücadelesi içinde olduğunu belirtti. Aykut Göker, basına da açıklanan mektubunda, "kamu kesiminde çalışanları, burjuvazinin kapıkulu haline getirebilmenin aracı olarak uygulanan siyasi faaliyet yasağının, siyasi partilere girme yasağının kaldırılmasını talep ediyoruz" dedi. Teknik elemanların sürdürdüğü sendikal haklar mücadelesinin, dünün "memur sendikaları" nı yeniden kurabilmeyi değil, grevli-toplu sözleşmeli sendikal hakların alınmasını, işyeri-işkolu düzeyinde ve mevcut işçi sendikalarında örgütlenme hakkının alınmasını amaçladığını anlatan Aykut Göker mektubunda özetle şu görüşlere yer verdi:

"Kamu kesiminde çalışan teknik elemanlar da öğretmenler, memurlar gibi sendikal haklardan yoksun bırakılmışlardır. 1961 Anayasası'nın, kamu kesiminde çalışanlara sağladığı sınırlı sendikal hak bile burjuvazi tarafından fazla görülmüş ve faşist 12 Mart döneminde Anayasa değiştirilerek geri alınmıştır.

"Teknik elemanlar, kazanılmış herhangi bir ekonomik-demokratik hakkın, onu kazananlar tarafından korunamadığı sürece, o hak ne denli sınırlı olursa olsun, burjuvazi ve onun siyasi iktidarı tarafından geri alındığını görmüşlerdir.

"Teknik elemanlar, ekonomik demokratik hakların, çalışanların ortaklaşa vereceği, kararlı bir mücadele ile kazanılacağını ve o hakları her an geri almak durumunda olan burjuvaziye karşı sürdürülecek kararlı bir mücadele ile de korunabileceğini öğrenmişlerdir. Bugün sürdürdükleri mücadelenin temel motifi budur.

"Teknik elemanlar çalışanların bir bütün olduğunu, tüm çalışanların ekonomik demokratik haklarının işçi sınıfının önderliğindeki demokrasi ve bağımsızlık mücadelesinin başarıya ulaşması ile kalıcı bir biçimde kazanılabileceğini bilmektedirler.

"Bu doğrudan kaynaklanan teknik elemanlar, çalışanların birliğini parçalayıcı, tüm emekcilerin işçi sınıfının hareketine, mücadelesine katılmasını geciktirici işçi statüsü-memur statüsü gibi yapay ayrımlara karşı çıkmaktadırlar.

"Yine teknik elemanlar sınırlı demokratik hakların, temeldeki sorunlarını çözmeye yetmediğini görmüşlerdir.

"Grev ve toplu sözleşme haklarıyla donatılmamış "memur sendikaları"nın değil demokratik, ekonomik sorunlarını bile çözmeye yetmediğini, yetmeyeceğini görmüşlerdir.

"Onun için, teknik elemanların sürdürdüğü haklar mücadelesi, dünün "memur sendikaları"nı yeniden kurabilmeyi değil, GREVLİ—TOPLU SÖZLEŞMELİ SENDİKAL HAKLARIN ALINMASINI; İŞKOLU—İŞYERİ DÜZEYİNDE, MEVCUT İŞÇİ SENDİKALARINDA ÖRGÜTLENME HAKKININ ALINMASINI amaçlamaktadır.

"Teknik elemanlar, işçi-memur ayrımı yapılmaksızın, aynı sendikal haklarla donatılmış olarak, mevcut işçi sendikalarında örgütlenmeyi amaçlamaktadırlar.

"Teknik elemanların, sendikal hak talepleri doğal olarak; sendika seçme özgürlüğünü (referandum hakkını), genel grev, dayanışla grevi hakkını da içermektedir.

"Ve yine doğal olarak, teknik elemanların sendikal hak talepleri, aralarında herhangi bir ayrım gözetilmeksizin kamu kesiminin tüm çalışanlarına siyasal haklarının sağlanmasını da içermektedir.

"Burjuvazisinin sınırsız siyasal haklara sahip olduğu bir ülkede, tüm çalışanların bir parçası olan, kamu kesimi çalışanlarının —öğretmenlerin, memurların, teknik elemanların— siyasal haklarından yoksun bırakılmasının anlamı açıktır.

"Tüm kamu kesimi çalışanları bilmektedirler ki, siyasi faaliyette bulunma hakları bulunmamasına, partilere girme hakları bulunmamasına rağmen bugüne dek işbaşına gelen tüm siyasi iktidarlar memurlardan, öğretmenlerden, teknik elemanlardan kendi yanlarında tavır almalarını, kendi siyasetlerinden yana çıkmalarını talep etmişlerdir. Kamu kesimindeki kıyımların temelinde burjuvazinin ve onun siyasi iktidarlarının bu yaklaşımı yatmaktadır.

"Yani bugüne dek kamu kesimi çalışanlarından burjuvazinin kapıkulu olması istenmiştir.

"Teknik elemanlar burjuvazinin kapıkulluğunu, tüm diğer çalışanlar gibi reddetmektedirler.Kamu kesiminde çalışanları, burjuvazinin kapıkulu haline getirebilmenin aracı olarak uygulanan siyasi faaliyet yasağının, siyasi partilere girme yasağının kaldırılmasını talep etmektedirler.

"Teknik elemanlar, grevli, toplu sözleşmeli sendikal haklarını, siyasi haklarını alıncaya dek bu uğurdaki mücadelelerini sürdürmede kararlıdırlar.

"Ve bu haklarını, şu veya bu ölçüde sınırlandırılarak verilmesinin, içlerinin boşaltılması anlamına geleceği bilinci içinde her tür çarpıtmaya karşı çıkacaklardır.

"Teknik elemanlar, partilerin bu somut taleplere ilişkin yaklaşımlarını, tercihlerinin dayanacağı somut temelin bir parçası olarak değerlendireceklerdir."

*

Yan ödemeler kararnamesi nihayet çıktı

ÖZDE HİÇ BİR DEĞİŞİKLİK YOK!

1977 yılına ilişkin Yan Ödemeler Kararnamesinin çıkmasıyla ilgili olarak 21 Mayıs günü TÜTED Genel Merkezinin basına yaptığı bir açıklamada, kararnamenin hiç bir önemli değişiklik getirmediği, bu kararname ile yan ödemelerin bir "ek ücret" uygulaması biçimine dönüştüğü, ancak alt dereceler için getirilen bazı artışların ayda net 150 lira dolayını aşmadığı belirtildi. Basın açıklamasında şu görüşler yer alıyor:

"MC Yan Ödemeler Kararnamesini nihayet çıkardı. Özünde çıkarılan, bir ölçüde yan ödeme kararnamesi değil "ek ücret kararnamesi"dir. Öyle bir "ek ücret" kararnamesi ki, "ek ücret"i siyasi iktidarın keyfi uygulamasına bırakmaktadır.

"Yan ödemelerin bir "ek ücret" olduğunu kararnameyi çıkartanlar da kabullenmiştir. İzinli ya da raporlu olunan günlerde de ödemede bulunma esasının getirilmesi bunun kanıtıdır. Ne var ki; kime ne kadar "ek ücret" verileceği siyasi iktidarın görüşlerinin uygulayıcısı olan üst kademe yöneticilerinin takdirine bırakılmıştır. Böylece kamu kesiminin tüm çalışanları siyasi iktidarın ve onun ardındaki burjuvazinin çıkarları doğrultusunda tavır almaya zorlanmaktadır. Tersi davranışta bulunacak kamu çalışanları bu "ek ücret" ten yoksun bırakılmakla tehdit edilmektedir. Çünkü bu "ek ücret" tam ödendiğinde bile ele geçecek olan, yükselen hayat pahalılığı karşısında yalnızca aç kalmamayı sağlayacaktır.

"Siyasi iktidar son Bütçe Yasasında isteği dışında kabul etmek zorunda kaldığı -gerçekte yetersiz- kat sayı artışının acısını bu "Yan Ödemeler" kararnamesi ile çıkarmak yolunu seçmiştir. Örneğin teknik elemanların yan ödemelerinde geçen yıla oranla önemli hiç bir artış getirilmemiştir. Alt derecelerde bulunan memurlar için yapılan artımlar -ki bu artımlar hayat pahalılığı karşısında hiç bir anlam ifade etmemektedirise yaklaşan seçimler nedeniyle oynanan "politik" bir oyundur. Alt derecelerde artış diye gösterilenin net karşılığı ayda yaklaşık 150 liradır. Bu bir aldatmacadır.

"Yineliyoruz; ekonomik haklarımızı almanın yolu, insanca yaşayabilecek bir ücret alabilmenin yolu kendi çalışma koşullarımızı, kendi ücretimizi saptamada bizlere söz hakkı veren "sendikalaşma hakkı" nın kazanılmasından geçmektedir.

"Yineliyoruz; GREVLİ TOPLU SÖZLEŞMELİ SENDİKAL HAKLARIMIZI ALACAĞIZ." *

Son saldırılar dolayısıyla Aykut Göker CHP Genel Başkanına bir mesaj gönderdi

"FAŞİST NAMLULAR ARTIK SADECE SOSYALİSTLERE YÖNELMİYOR"

Seçim gezisi sırasında Niksar, Şiran ve Erzincan'da saldırılara uğrayan CHP Genel Başkanı Bülent Ecevit'e bir mesaj gönderen TÜTED Genel Başkanı, Aykut Göker, artık faşist namluların sadece sosyalistlere değil, tüm demokratlara, ilericilere, yurtseverlere çevrildiğini belirtti. Mesajında saldırıları, aylırdır uygulanmakta olan faşist baskı ve terörün bir uzantısı olarak değerlendiren Göker, "bu olayın uzun soluklu demokrasi ve bağımsızlık mücadelesinde demokratik kitlelerin mücadele azmini bilemekten öteye bir sonucu olamayacağını vurguluyoruz" dedi.

CHP Genel Başkanı Ecevit, Aykut Göker'in mesajına verdiği karşılıkta Türkiye'de demokrasinin bütün engeller ve tertipler aşılarak yaşayacağına güvendiğini, olaylar dolayısıyla gösterilen ilgi ve belirtilen duyguların kendisine güç kattığını söyleyerek teşekkür etti. TÜTED Genel Başkanı Aykut Göker'in mesajında şu görüşler yer alıyordu:

"Aylardır yüzlerce öğrenci, işçi, öğretmen, teknik eleman ve memur, faşistlerin kurşunlarıyla can verdi, yaralandı. Görüşleri ister paylaşılsın, isterse paylaşılmasın, halkları için daha iyi yarınlar inşa etmeyi istemekten başka suçları olmayan genç insanlardı bunlar. Bu olaylara karşı, yine aylardır, demokrasiden ve bağımsızlıktan yana olan tüm kişi ve kuruluşlar bu ülkede herşeyden önce can güvenliğinin sağlanmasını talep ettiler. Bu talebin hayata geçirilebilmesi için tüm demokratları, ilericileri, yurtseverleri tırmanan faşizme karşı daha etkin bir biçimde mücadeleye çağırdılar. Demokrasi mücadelesinin mücadelesinin yalnızca parlamento aritmetiğini izleyen bir parlamento içi muhalefetle başarılamayacağını; tırmanan faşizmin ancak ve ancak tüm demokratik kitlelerin yani başta işçi sınıfı olmak üzere tüm emekçilerin kararlı mücadelesiyle geriletilebileceğini vurguladılar. Faşist namluların yalnızca sosyalistlere değil, er veya geç tüm demokratlara, ilericilere, yurtseverlere de çevrilebileceğini belirttiler.

"Nitekim faşist namlular Niksar'da, Şiran'da ve Erzincan'da bu kez doğrudan size, sizin demokratik kişiliğinize yöneltildi. Size bu namluları çevirenleri yönetenlerin bu olayla ulaşmak istedikleri hedef her ne olursa olsun, olayı, aylardır uygulanmakta olan faşist baskı ve terörün bir uzantısı olarak değerlendiriyoruz. Ve bu olayın da uzun soluklu demokrasi ve bağımsızlık mücadelesinde demokratik kitlelerin mücadele azmini bilemekten öteye bir sonucu olmayacağını vurguluyoruz." *

TEKNİK ELEMANLAR OYLARINI DEMOKRASİ VE BAĞIMSIZLIK İÇİN KULLANACAKLARDIR

Burjuvazi, demokratik kitleleri yıldırmayı amaçlayan politikasını sürdürüyor. Şiran'da, Niksar'da, Erzincan'da, DİSK'in düzenlediği 1 Mayıs'ı kutlama törenlerinde ve 1 Mayıs sonrasında yarattığı terör ve kontrolu altındaki basın aracılığıyla ülke çapında yaygınlaştırdığı terör havası, bu politikanın bir parçasıdır. Öyle gözükmektedir ki, burjuvazi terörünü seçimlere dek sürdürecektir.

Bu politikanın gerekçesi açık. 1977 Türkiye'sinin somut koşullarında emperyalizm ve onun uzantısı olan yerli burjuvazi mutlaka iktidarını sürdürebilmek için, emperyalist-kapitalist sistemini sürdürebilmek için, siyasi iktidarının "sandıktan çıkmasını" gerekli görüyor. Seçimle işbaşına gelmeyen iktidarının çok kısa bir süre içinde işçiler ve emekçi kitleler tarafından alaşağı edileceğini biliyor. 12 Mart pratiğinden bunu öğrendi . Ne var ki, somut koşulların, işçilerin ve emekçi kitlelerin ulaştığı bilinç düzeyinin gelip dayattığı bu yolun burjuvazi için bir güvencesi yok. İşçilerin ve emekçi kitlelerin tercihlerinin burjuvazinin kesin tercihi ile izdüşmesi mümkün değil. Bu durum ikili bir zorunluluk yaratıyor: Burjuvazi hem seçim yapacaktır, hem de sandıktan mutlaka kendi siyasi iktidarının çıkmasını sağlayacaktır.

Burjuvazinin sandıktan kendi iktidarını çıkarabilmek için uyguladığı yöntem artık biliniyor: Demokratik kitleleri sandık başına gitmekten alakoyacak bir baskı ve törer havası yaratmak, ülkede demokrasiden, bağımsızlıktan yana, işçilerden emekçilerden yana ve hatta yalnızca burjuva ideolojisinin cevaz verdiği ölçüde bir demokratikleşmeden yana olan tüm kişi ve kuruluşları karalamak, anarşi ile kan dökücülükle özdeş göstermek, halkın gözünde küçük düşürmek ve böylece halkın onlara duyduğu güveni sarsmak. Çok uzun zamandır uyguladıkları operasyonların somut hedefi budur. 1 Mayıs'da ajanları kanalıyla uyguladıkları katliamın sorumluluğunu işçi sınıfının politik çizgisi içindeymiş gibi gösterdikleri "maoculuk"un üstüne yıkmaları ve katliamı "solcular" arasındaki bir çatışmaymış gibi göstermelerinin nedeni budur. Bir kez, 1 Mayıs'ı kutlama törenlerini böyle gösterdikten sonra, töreni düzenleyen DİSK'i, işçi sınıfımızın ilerici sendikal örgütü DİSK'i suçlamaya kalkışmalarının nedeni budur.

Düzenlenen tüm bu oyunlara rağmen işçiler, emekçi kitleler ve emekçi kitlelerin bir parçası olan teknik elemanlar doğruyu görmektedirler, göreceklerdir. Tüm engellemelere rağmen sandık başlarına gidecekler ve oylarını burjuvazinin dayatmak istediği doğrultuda değil demokrasiden ve bağımsızlıktan yana olanlara vereceklerdir.

*

GREVLE DONATILMAMIŞ SENDİKAL HAK ALDATMACADIR

TÜTED Haberler'in Nisan sayısında Sayın Bülent Ecevit'in kamu personelinin sendikal haklarından bahsederken kullandığı "kamu personelinin özelliklerini gözönünde tutma" deyiminden duyduğumuz kuşkuyu belirtmiş, tüm siyasal partilerin seçim öncesinde bu konudaki tutumlarını açık olarak ortaya koymaları gerektiğini söylemiş ve sendikal haklarımızı alma mücadelemizin hedeflerini bir kere daha açıklamıştık.

Geçtiğimiz günlerde sayın Ecevit'in bir gazetede yayınlanan demeci, kendisinin ve partisinin bu konudaki düşüncelerine belli oranda bir açıklık getirdi. Sayın Ecevit bu demecinde , kamu personeline "vermeyi" düşündükleri sendikal hakların şimdilik grev hakkını kapsamadığını, bunu "daha sonra ele alacaklarını" söyledi.

Ecevit bu demecinde, çalışanların grev hakları olmadan ekonomik-demokratik haklarını nasıl savunacaklarını, nasıl toplu sözleşme yapacaklarını açıklamıyor. Ancak Türkiye'de kamu personeli bu silahtan, grev hakkından yoksun sendikaların nasıl sadece adlarının sendika olduğunu, çalışanların sorunlarını çözmede nasıl etkisiz kaldıklarını 1965-1971 arasında gördü, yaşadı. Bunun için 1971 sonrasında sendikal haklar mücadelesinin hedeflerini belirlerken, toplu sözleşme ve grev haklarının vazgeçilemezliğini, tüm çalışanların işçi-memur ayırımı gözetilmeksizin aynı sendikalarda örgütlenmesinin gerekliliğini özellikle vurguladı. Artık tüm kamu personeli grev hakkı olmadan "verilecek" sendikal hakların sadece bir aldatmaca olduğunun, bugüne kadar verilmiş mücadeleyi ileri götüren değil, gerileten bir tutum olduğunun bilincine varmış durumdadır.

Sendikal haklarından yoksun çalışanlar, onların kitle örgütleri bugüne kadar tutarlı, kararlı bir mücadele verdiler. Yıllardır yayınlarda, toplantılarda, kitle eylemlerinde sendikal haklar mücadelesinin hedefleri, kitlenin istekleri açık açık ortaya konuldu. Kamu personelinin göstermelik sendikal haklarla aldatılabilmesine artık olanak yoktur.

Sayın Ecevit'in demecinde söylediklerinin kitlenin isteklerinin ne kadar gerisinde kaldığını, bugüne kadar verdikleri mücadeleyi geriletici bir tavır olduğunu tüm kamu personeli artık görebiliyor. Bu demeç kamu personeline sadece bir şeyi kanıtladı: Grevli toplu sözleşmeli sendikal haklar mücadelelerinin bundan sonra da aynı kararlılıkla sürmesi gerektiğini.

Ne kadar engellenmeye, ne kadar geriletilmeye çalışılırsa çalışılsın, bu mücadele başarıya ulaşana kadar devam edecek ve tüm çalışanlar TOPLU SÖZLEŞMELİ–GREVLİ sendikal haklarını alacaklardır. İşyerlerinde işçi memur ayırımı olmaksızın aynı güçlü sendikalarda birleşeceklerdir.

Grevli toplu sözleşmeli sendikal haklar mücadelesi, bugün Türkiye'de verilmekte olan demokrasi mücadelesinin ayrılmaz, önemli bir parçasıdır. Grevli, toplu sözleşmeli sendikal haklar mücadelesinin demokrasi mücadelesinden ayırmak, ertelemek genelde demokrasi mücadelesine zarar verecek, geriletecek bir davranıştır. İlericilerin, demokratların, sosyalistlerin görevi demokrasi mücadelesini bölmeden sürdürmektir.

Bugün Türkiye'de bir yandan demokrasi mücadelesini sürdürdüklerini iddia edenlerin diğer yandan grevli toplu sözleşmeli sendikal haklar mücadelesini geriletmeye güçleri yetmiyecektir. Sendikal haklarından yoksun çalışanlar, grevli toplu sözleşmeli sendikal haklar mücadelelerini işçi sınıfının öncülüğündeki bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinin ayrılmaz bir parçası olarak sürdürecek ve mutlaka başarıya ulaştıracaklardır. Bundan hiç kimsenin kuşkusu olmasın.

İZMİR

KAMU KESİMİNDE ÇALIŞANLARIN EKONOMİK SORUNLARI VE SENDİKALAŞMA PANELİ YAPILDI

Makina Mühendisleri Odası İzmir Şubesinin düzenlediği "Kamu Kesiminde Çalışanların Ekonomik Sorunları ve Sendikalaşma" konulu panel, 14 Nisan günü yapıldı. Panele, DİSK adına Prof. Sadun Aren, TÜM-DER adına Mithat Görkem, TÖB-DER adına Ramazan Karakaya ve TÜTED adına Merkez Yönetim Kurulu Üyesi Günay Bolazar katıldılar.

Panelde ilk konuşmayı yapan Prof. Sadun Aren, aydınların çağdaş toplumdaki konumu, yeri ve bunun örgütlenme ile bağlantısı üzerinde durdu. Çağdaş kapitalist toplumun tekelci aşamaya vardığını belirten Aren özellikle 2. Dünya Savaşından sonra, teknolojik devrimin, sibernetik ve feza araştırmalarındaki gelişmelerin diplomalı insanların hem sayısını arttırdığını, hem de bunları ücretli emekçiler durumuna getirdiğini söyledi.

Prof. Aren paneldeki konuşmasında, konuyla ilgili olarak ortaya çıkan iki yanlış yaklaşıma da değindi. Gelişme sonucunda sınıfların ortadan kalktığını ve bugüne kadar yapılan tahlillerin yanlış olduğunu ileri süren, tek sınıflı refah devletine doğru gidildiğini iddia eden görüşün yanlışlığını belirten Aren, kapitalist düzende daha çok üretimin refah getirmediğini, aynı üretimi daha az işçi ile yapan kapitalistin diğer işçileri işsiz kalmaya mahkum ettiğini anlattı. Aydınların işçileşmiş olduğu görüşünden hareket eden ve bunların düz işçilerden daha yetenekli olduklarını, bu nedenle de devrimin öncülüğünü aydınların yapması gerektiğini iddia eden diğer bir yanlış yaklaşıma da değinen Prof. Aren, bazı öğrenci hareketlerinin bu yanlış yaklaşımdan kaynaklandığını anlattı. Mühendislerin bir yönüyle işçi gibi çalıştıklarını, ama bir yönüyle yönetici olduklarını, işi organize etmek zorunda olduklarını anlatan Aren, kol emeği ile kafa emeği arasındaki farkın sosyalizmin ileri aşamalarında çözüleceğini belirtti.

Panelin ikinci konuşmacısı Ramazan Karakaya, dünyada işçi sınıfının gelişimi ve sendikal hareket konularını ele aldı. Konuşmasında işçi sınıfının kendiliğinden gelişen mücadelesinin, kendisi için mücadeleye dönüştüğünü belirten Karakaya, işçilerin sendikalarında ve partilerinde örgütlendiklerini anlattı. İşçi sınıfının mücadelesi için partiye gerek olmadığını, sendikaların yeterli olduğunu savunan anarkosendikalizm ile sendikaların sadece ekonomik haklar için mücadele etmeleri gerektiğini savunan ekonomizmin yanlış görüşler olduğunu belirten Karakaya, ekonomik mücadele ile politik mücadelenin birbirinden ayrılmayacağını anlattı.

İzmir'de yapılan panele TÜM-DER adına katılan Mithat Görkem, konuşmasında, grev silahı ile donatılmamış sendikal hakların kabul edilemeyeceği üzerinde durdu ve bunun 1971 öncesinin memur sendikacılığına dönüş olacağını belirtti. Kamu kesiminde çalışanların sorunlarının ülkenin genel sorunlarından soyutlanamayacağına işaret eden Görkem, bu nedenle çalışanların sendikal hakları ile birlikte siyasal haklarının da kazanılması gerektiğini söyledi. Dünya'da, Türkiye, Brezilya, Ekvator, İspanya, Ürdün, Liberya, Nikaragua ve Peru dışında kamu görevlilerine sendikalaşma hakkı yasaklanan başka bir ülke kalmadığına değinen Görkem, bu ülkelerin ortak özelliğinin baskı yöntemleri ile yönetilmeleri olduğuna dikkati çekti.

Konuşmasında memurların çeşitli somut sorunlarını anlatan Mithat Görkem, memurların ekonomik ve demokratik haklarını almalarının yolunun grevli sendika hakkını almalarından geçtiğini söyledi ve özellikle içinde bulunduğumuz seçim döneminde bunu çok iyi vurgulamak gerektiğini, çalışanlardan yana olduklarını belirten siyasal kuruluşları bu hakkın alınması yönünde zorlamak gerektiğini anlattı. Görkem, grevsiz sendikanın dernekten farkı olmadığını ve böyle bir hakkın elde edilmesinin 1971 öncesine dönüş olacağını söyledi. Sayın Ecevit'in "biz kamu görevlilerine, memurlara, öğretmenlere, polise toplu sözleşmeli sendikal hak vereceğiz. Ancak grev hakkını daha sonra ele alacağımızı hatırlatmayı gerekli buluyorum. Kamu görevlileri sendikalarına hangi dallarda grev hakkı tanınacağını, kuracağımız düzenin sonraki aşamasında ele alacağız" dediğini hatırlatan Görkem, kamu görevlilerinin grevli sendikal hakkı ancak kendi mücadeleleri sonunda alabileceklerini anlattı.

Bugün sendikal haklar sorununun çözümlenebilmesi için Anayasa değişikliğinin zorunlu olmadığını, 657 sayılı yasadaki memur tanımının "yöneticiler, ordu ve emniyet dışında kalanlar işçidir" biçiminde değiştirilmesinin yeterli olduğunu belirten Mithat Görkem, "memurlara grev hakkını dahi vermeyecek olanlardan bunu beklemek, üstelik buna inanmak son derece yanlış bir tutumdur. Çünkü sosyal demokratların belirttiği düzen değişikliğinden ne anlaşıldığı açıktır. Kapitalist üretim ilişkilerinin etkin olduğu ülkelerde, devlet kurumları işçi ve emekçi sınıfları karşı kullanılmaktadır. Kolluk kuvvetlerinin bugün olduğu gibi yarın da aynı şekilde kullanılacağı açıktır." dedi.

Mithat Görkem paneldeki konuşmasında, kamu görevlilerinin ve onların örgütlerinin, sorunlarını çözebilmek için işçi sınıfının mücadele ittifakı içinde bulunması gerektiğini anlatarak kamu görevlilerinin de politik haklara kavuşması, siyasi partilere üye olmak hakkını elde etmesi gerektiğini söyledi. Görkem, "bu burjuvazinin ve onun değişik görünümlerdeki siyasal partilerinin istemediği ve vermeyeceği bir haktır. Ancak, işçi sınıfının mücadele ittifakı içinde yer alan memurların bu hakkı işçi sınıfının da yardımı ile alacağı kesindir" dedi.

Makina Mühendisleri Odası İzmir Şubesinin düzenlediği panele TÜTED adına katılan Günay Bolazar, sendikal hakların alınması mücadelesinde nasıl bir örgütlenmenin gerektiği konusunu ele aldı. İşyeri derneçiliğinin yanlışlığının artık tartışılmadığını belirten Bolazar, işkolu dernekleri kurulmasını öneren görüşlerin sürdürülmekte olan mücadeleyi bölme tehlikesini taşıdığını anlattı. TÜTED Merkez Yönetim Kurulu üyesi Günay Bolazar konuşmasında, işçi sınıfı dışında kalan emekçilerin üretim içindeki yerlerinin belirlenmesi üzerinde durdu. Teknik elemanların üretim süreci içinde doğrudan yer aldığını anlatan Bolazar, "sağlık personeli" ile "eğitim emekçileri"nin üretime dolaylı olarak katkıda bulunduklarını, "büro emekçileri"nin ise üretim sürecinin dışında kaldıklarını anlattı. Bolazar konuşmasının sonunda, bugün tartışılan konunun üretim ilişkileri açısından ortak özellikler gösteren bu katmanları örgütleyen dernekleri parçalayarak işkolu esasına göre yeniden dernekler kurulmasının yanlışlığı olduğunu vurgulayarak "bu yanlışlığı sergilemede TÜTED kendine düşen görevi yerine getirecektir" dedi. Bolazar'ın konuşması aşağıda.

SENDİKAL H
MÜCADELES

Günay Bolazar
TÜTED Merkez Yönetim Kurulu Üyesi

Kitlelerin hak alma mücadelesinin başarıya ulaşmasında en önemli etkenlerden biri örgüttür. Bir örgüt ne ölçüde geniş kitleleri ortak hedefler doğrultusunda mücadeleye sokabiliyor ve mücadeleyi ne ölçüde planlı, eşgüdüm içinde sürdürebiliyorsa, hak alma mücadelesinde o ölçüde başarılı olur. Bu nedenle sendikal hakların alınması mücadelesinin hangi örgütler ile sürdürüleceği sorunu büyük önem taşımaktadır.

NASIL BİR ÖRGÜTLENME?

İşçi sınıfı dışındaki emekçilerin grevli toplu sözleşmeli sendika hakkını elde etmeleri, bu hakkın alınmasında yararı olan tüm emekçilerin merkezi ve güçlü örgütlerde örgütlenmelerini, bu örgütlerin merkezi planlaması çerçevesinde eşgüdüm içinde mücadeleye katılmalarını zorunlu kılmaktadır.

Bir örgütün geniş kitleleri toplayabilmesi ve bu kitlelerin gücünü belirli bir hedefe yöneltebilmesi, o örgütün demokratik merkeziyetçi işleyişe kavuşması ile mümkündür. Alınan kararların sağlıklı olması ve kitlelerin mücadeleye katılmalarını için demokratik işleyiş içinde geniş kitle tabanında tartışarak karar üretmek ne kadar önemli ise, kararların uygulanması sırasında merkezi disiplin ve kitleler arasında eşgüdüm de hedefe ulaşabilmek için o ölçüde gereklidir.

Bu iki ilkeden birini diğerine feda etmek mümkün değildir. Demokratik karar alma ilkesini ön plana çıkarıp merkeziyetçilik ilkesini gözardı edersek, çok başlı, dağınık ve kontrolsuz bir mücadele kaçınılmaz olur. Böyle bir mücadelenin başarıya ulaşması da beklenemez. Bir dönem yaşadığımız "işyeri düzeyinde kurulan derneklerin federasyonu mu, yoksa merkezi büyük dernekler mi" tartışmaları sonunda, işyeri düzeyindeki derneklerin kitleleri belirli hedeflere yöneltmede başarısız olduğu kanıtlandığından, merkezi ve güçlü derneklerde örgütlenmenin doğru bir yöntem olduğu kabul edilmiştir.

Merkezi örgütler mümkün olan en geniş kitleyi kapsamalı ve bu kitleyi ortak sorunlar etrafında toplayarak sürdürülecek mücadelede eşgüdüm sağlayabilmelidir. Kitlelerin ortak sorunlar etrafında toplanabilmeleri ve eşgüdüm sağlanması, bu kitleleri katmanlara ayırma, gruplandırma sorununu ortaya çıkarmıştır.

İŞÇİ SINIFI DIŞINDAKİ EMEKÇİLERİN KATMANLARA AYRILMASI

İşçi sınıfı dışındaki emekçilerden sözedilirken "mühendisler, doktorlar, öğretmenler, memurlar" gibi ya da "teknik elemanlar, sağlık personeli, eğitim emekçileri, büro emekçileri" gibi ayırımlar yapıldığı görülmektedir. Bu ayırımların ne ölçüde bilimsel olduğunu araştırabilmek için soruna üretim ilişkileri açısından eğilmek gerekir. İşçi sınıfı dışında kalan emekçilerden üretim süreci içindeki yerleri biribirinden farklı olanları ayırmak ve üretim sürecinde ortak özellikler gösterenleri bir katman içinde toplamak doğru bir gruplandırma olacaktır.

Üretim süreci içindeki konumlarına göre işçi sınıfı dışındaki emekçileri üç grupta toplamak mümkündür.

1- Üretim süreci içinde doğrudan yer alanlar:

Çağımızda bilimsel bulguların sonuçları çok kısa bir zaman içinde üretime uygulanabilmektedir. Yarı iletkenlerle ilgili araştırmalar 1958'de başladığı halde, on yıl geçmeden transistörler piyasayı doldurmuştur.

Kuşkusuz her bilimsel bulgunun hemen üretime uygulanması mümkün değildir. Ancak bilimsel bulguların üretime uygulanması öyle bir hız kazanmıştır ki, amacı kâr olan pek çok kapitalist bir yandan üretimi sürdürürken bir yandan da araştırmalar yaptırma gereğini duymuştur. Kapitalistin araştırma laborutuarındaki araştırmacıya ya da konstrüksiyon bürosunda çalışan mühendise ödediği ücret, kısa bir süre sonra bulguların üretime uygulanması sonucu kârı ile birlikte geri dönmektedir. Laboratuarda çalışan araştırmacı, sahip olduğu bilgi birikimini üretime uygulayarak emeğin üretkenliğini arttıran teknisyen ve mühendis, üretilen kollektif değerin emekçileridirler. Kısaca teknik elemanlar diyebileceğimiz bu kesim üretim süreci içinde doğrudan yer almakta ve değer üretmektedirler. Bu nitelikleri ile teknik elemanlar işçi sınıfına en ya-

UGICT'TEN TÜTED'E

"Mücadelenizi sonuna kadar destekliyoruz"

Fransa CGT konfederasyonuna bağlı "Mühendisler, İdari Personel ve Teknik Elemanlar Genel Sendikası" UGICT, 1 Mayıs'ta İstanbul'da meydana gelen kanlı olaylar dolayısıyle TÜTED'e ilettiği bir mesajda, olaylardan duydukları üzüntüyü belirterek, teknik elemanların özgürlüklerin korunması ve genişletilmesi yolunda sürdürülen mücadelede TÜTED'i sonuna kadar desteklediklerini bildirdi. UGICT merkezinin mesajında özetle şöyle deniyor:

"1 Mayıs'ta İstanbul'da gerici güçlerin provokasyonları sonucu meydana gelen trajik olayları büyük bir üzüntü ile karşıladık. Teknik elemanların özgürlüklerinin korunması ve genişletilmesi yolunda verdiğiniz mücadeleyi sonuna kadar desteklediğimizi bildiririz."

UGICT — UNION GENERALE DES INGENIEURS CADRES ET TECHNICIENS | CGT FSM
67 avenue d'Italie 75013 PARIS
Téléphone 337 80 40
CCP 5531 83 PARIS

T. U. T. E. D.
(Tüm Teknik
Elemanlar Dernegi)
Mithatpasa Cad. 28/24
A N K A R A

PARIS, le 9 mai 1977

Profondément indignée par les tragiques évènements survenus à Istambul, ce 1er Mai, suite à des provocations des forces réactionnair[es] qui ont entraîné en particulier la mort d'un technicien, l'Union Généra[le] des Ingénieurs, Cadres et Techniciens CGT de France vous assure de son entière solidarité dans votre lutte pour la défense et l'élargi[ssement des] libertés des techniciens.

FATTEB: "BAĞIMSIZLIK VE DEMOKRASİ MÜCADELESİNİ HİÇ BİR KUVVET DURDURAMAYACAKTIR"

Federal Almanya Türk Teknik Elemanlar Birliği FATTEB, 1 Mayıs'ta İstanbul'da meydana gelen olaylara ilişkin olarak yayınladığı bir bildiride saldırıları şiddetle protesto ettiklerini, halkımızın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesini hiç bir kuvvetin durduramayacağını belirtti.

AKLARIN ALINMASI İNDE ÖRGÜTLENME

kın katmanı oluştururlar. Teknik elemanları diğer katmanlardan ayıran önemli nitelikler doğrudan üretim süreci içinde yer almaları ve değer üretmeleridir. Karl Marx "Artık Değer Teorileri" adlı yapıtında konuya şu sözlerle açıklık getirmiştir:

"Artık üretken olmak için elini doğrudan işe değdirmek gerekmiyor; kollektif emekçinin bir organı olmak ya da bunun herhangi bir fonksiyonunu yerine getirmek yetiyor... Bir bütün olarak ele alındıklarında bu işçiler (ameleler ve beyinlerini çalıştıran mühendis işçiler) kollektif üreticiler olarak, canlı bir makina oluştururlar. Aynı şekilde üretim de bir bütün olarak ele alındığında, bunların iş-güçlerini sermaye ile değiştirdikleri ve sermayedarın parasını, sermaye olarak yeniden, kendini değerlendiren bir değer, üretken bir değer olarak, ürettikleri görülür. Bu insanların herbirinin sermaye karşısındaki durumu, ücretli bir işçinin ya da gerçek deyimiyle üretken bir işçinin durumundan farksızdır."

Yukarıdaki sözlerin üzerinden geçen yüzyıl bu sözleri doğrulamıştır. Biz bu nedenle işçi sınıfı dışındaki emekçileri katmanlara ayırırken işçi sınıfına en yakın olan, üretim süreci içinde doğrudan yer alan ve değer üreten "teknik elemanlar"ı birinci katman olarak sayıyoruz.

2- Üretime dolaylı olarak katkıda bulunanlar:

Doğrudan üretim süreci içinde yer almayan doktor, hemşire gibi sağlık personeli ile eğitim emekçileri dolaylı olarak emeğin verimliliğinin artmasına katkıda bulunmaktadırlar.

Sağlıklı bir işçi, hasta bir işçiye oranla daha çok değer üretmekte, işçinin sağlıklı olmasına katkıda bulunan doktor ya da hemşire emeğin üretkenliğini arttırarak dolaylı yoldan üretime katkıda bulunmaktadır. Keza öğretmenler işçiye bir eğitim vererek onun bilgi düzeyini yükseltmekte, bu bilgilenmeden yararlanarak işçi daha verimli olmakta, teknik buluşları izleyip öğrenerek, bunları uygulayarak emeğinin üretkenliğini arttırmaktadır. İşçinin, öğrenimini sağlayan öğretmenler de böylece üretime dolaylı olarak katkıda bulunmaktadırlar.

Bir doktorun sadece işçilerin sağlığı ile ilgilenmediğini, diğer sınıf ve tabakalara da hizmet ettiğini gözden ırak tutamayız. İşçi sınıfı dışında kalan sınıf ve tabakalara, bu arada burjuvaziye yapılan sağlık hizmetinin üretim süreci ile hiç bir ilgisi olmadığı açıktır. Yine işçi sınıfı dışındaki sınıf ve tabakaların eğitiminin dolaylı da olsa üretime katkıda bulunduğu iddia edilemez.

Bununla birlikte, hizmetlerini önemli ölçüde burjuvazinin emrine sunan bu katmanların işçi sınıfına da hizmet ettiklerini ve bu hizmetleri ile emeğin verimliliğini arttırdıklarını inkar edemeyiz. Diğer yandan burjuvazinin kendi safına çekmeye çalıştığı sağlık personeli ve eğitim emekçilerinin giderek işçi sınıfına yakınlaştıklarını ve onun müttefikleri arasına katıldıklarını da görmezlikten gelemeyiz. Marx ve Engels, Manifesto'da "burjuvazi, şimdiye kadar saygı gören, mübarek ve muhterem sayılan bütün mesleklerin başını taçlandıran itibar halesini çekip atmış, doktor, hukukçu, rahip, ozan ve bilim adamlarını kendi hizmetindeki ücretliler haline getirmiştir" diyerek bu katmanların ücretli emekçiler durumuna getirildiğine değinmiştir.

Biz bir yandan burjuva ideolojisinin emrinden çıkıp işçi sınıfına yakınlaşan, diğer yandan işçi sınıfına da hizmet ederek emeğin üretkenliğini arttıran ve üretime dolaylı olarak katkıda bulunan "sağlık personeli" ile "eğitim emekçileri"ni bu bölümdeki katmanlar olarak sayıyoruz.

3- Üretim sürecinin dışında olanlar:

Bu bölümde toplanan emekçiler "üretim araçlarının mülkiyetine sahip olmamaları" ve "işgücünü satarak geçinmeleri" nedeni ile işçi sınıfına yakınlaşmakta, ancak üretim süreci içinde yer almadıkları, değer üretmedikleri, hizmet sundukları için işçi sınıfından ve yukarıda saydığımız katmanlardan ayrılmaktadırlar. Bu katmana "büro emekçileri" diyoruz.

İŞÇİ SINIFI DIŞINDAKİ EMEKÇİLERİN ÖRGÜTLENDİĞİ DERNEKLER

Yukarıda yaptığımız gruplandırmanın pratikte de doğruluğu saptanmıştır. Üretim süreci içinde yer alan kollektif emekçi durumunda olan, değer üreten ve bu nitelikleri ile de işçi sınıfına en yakın katman olan teknik elemanlar TÜTED çatısı altında örgütlenmişlerdir. Üretime dolaylı olarak katkıda bulunan sağlık personeli TÜS-DER'de örgütlenmiştir. Yine üretime dolaylı olarak katkıda bulanan eğitim emekçileri TÖB-DER çatısı altında toplanmıştır.

Bunların dışında kalan ve üçüncü bölümde incelediğimiz üretim sürecinin dışındaki emekçiler ise TÜM-DER çatısı altında örgütlenmişlerdir. Bu örgütlenmeler doğru örgütlenmelerdir.

İşyeri düzeyinde oluşturulan örgütlerin mücadeleyi başarıya ulaştırmada doğru bir örgütlenme biçimi olmadığı, bu tür örgütlenmelerin mücadeleyi güçsüzleştireceği ve burjuvaziye hizmet edeceği pratikte kanıtlanmıştır. Bu konu üzerinde fazla durmayacağız.

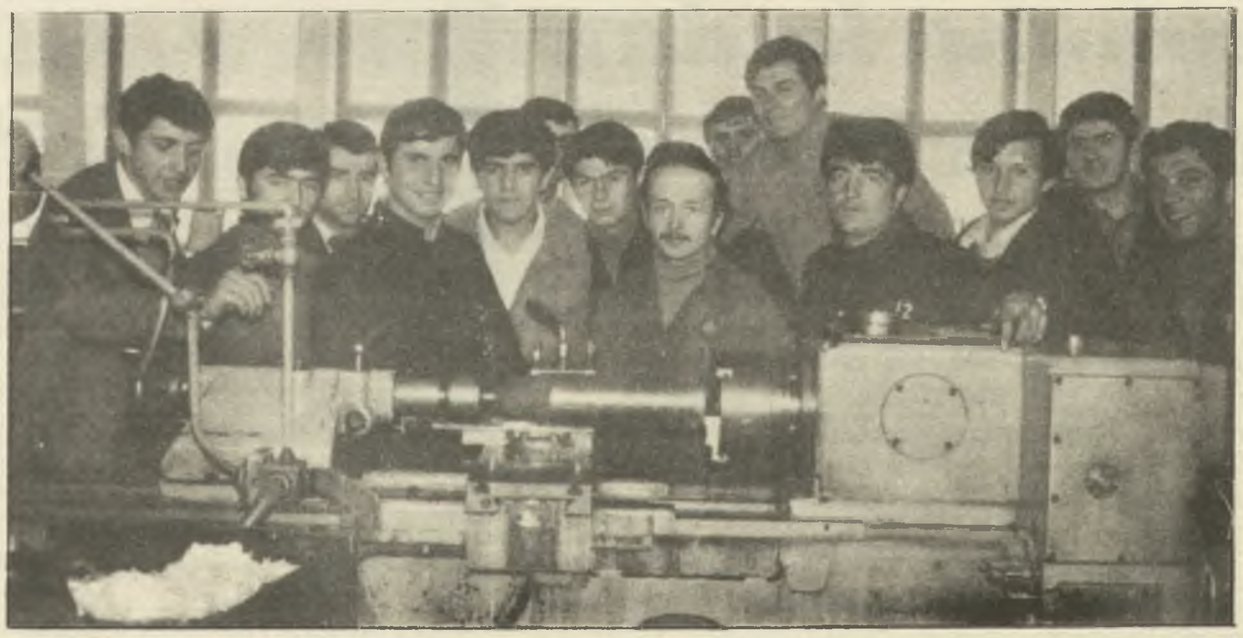
Bugün merkezi ve güçlü örgütlerin parçalanması için başka öneriler geliştirilmektedir. Teknik eleman kitlesinin enerji işkolu, ulaşım işkolu gibi işkollarında ayrı ayrı dernekler kurması önerilmekte TÜTED çatısı altında toplanan teknik eleman kitlesi parçalanmak, dağıtılmak istenmektedir. Hangi düşünceden kaynaklanırsa kaynaklansın bu tür girişimler burjuvazinin ekmeğine yağ sürmekten başka bir sonuç doğurmayacaktır. Kaldı ki, bugün işçi sınıfından yana olan herkes ülkemizde saptanmış olan işkollarının çokluğunu bilmekte burjuvazinin işçi sınıfını parçalama arzusundan kaynaklanan işkollarının sayısının azaltılması gerektiğine inanmaktadır. Bir yandan işçi sınıfını parçalamak düşüncesi ile getirilen işkolları sayısının azaltılmasını isterken, diğer yandan merkezi büyük bir örgütü bu işkollarını esas alarak parçalamayı önermek tutarsızlıktır.

Biz TÜTED olarak hangi görüşten kaynaklanırsa kaynaklansın, TÜTED'i bölmeyi amaçlayan enerji işkolunda, ulaşım işkolunda, petrokimya işkolunda ve benzeri işkollarında ayrı dernekler kurulması önerisine şiddetle karşı çıkıyoruz.

İşyeri düzeyindeki derneklerin yanlışlığı artık tartışılmıyor. Bugün tartışılan konu üretim ilişkileri açısından ortak özellikler gösteren, yukarıda saydığımız katmanları örgütleyen dernekleri parçalayarak işkolları esasına göre yeniden dernekler kurulmasının yanlışlığıdır. Bu yanlışlığı sergilemede TÜTED kendine düşen görevi yerine getirecektir.

TEKNİK LİSE VE ENDÜSTRİ MESLEK LİSESİ ÖĞRENCİLERİNİN SORUNLARI

TÜTED'in bu dönem çalışmaları içinde, yarının teknik elemanları teknik eğitim gören öğrencilerin sorunlarının ele alınmasına ayrı bir önem veriliyor. TÜTED Genel Merkez ve şubelerinde bu konuda çeşitli çalışmalar yürütülüyor. TÜTED İstanbul Şubesi Örgütlenme Komisyonunun teknik lise ve endüstri meslek lisesi öğrencilerinin sorunlarına ilişkin olarak hazırladığı bir çalışmanın özetini yayınlıyoruz.

Teknik eleman adayları torna başında...

Tekniker, teknisyen ve nitelikli (kalifiye) teknik eleman yetiştirmek üzere açılan okulların eğitim politkasına kabaca yapılacak bir yaklaşımda ilk göze çarpan nokta, devletin bu okullarayönelik oturmuş bir politikası olmadığıdır.

Tekniker, yüksek tekniker eğitimi vermek üzere kurulan okullar, yetiştirdikleri elemanların ülkemiz koşullarında çok yararlı ve gerekli olmalarınakarşın 1968'de kapatıldı. Oysa bu okullar iki yıllık eğitim gören sanat enstitüsü öğrencilerinin üst eğitim kurumu idi.

Sanat enstitüleri, teknikerlerin eksikliğini gidermek için midir, nedense, tekniker okullarının kapatılmasından sonra üç yıla çıkarıldı.

Ardından teknisyen okulları açıldı. Ancak teknisyen okulları ile sanat enstitülerinin birinci sınıfları ortaktı. Birinci sınıfı doğrudan geçen öğrenciler sınavla teknisyen okuluna devam etme olanağı kazanıyordu. Teknisyen okulunda öğrencilere lise fen kolu düzeyinde eğitim verilmesi amaçlanıyordu. Orta okulun üzerine bu biçimde 4 yıl daha okuyan öğrencilere 1971-72 ve 72-73 dönemlerinde teknisyen okulu diploması verildi. Daha sonra teknisyen okullarına, "teknik lise" denildi. Sanat enstitüleri de 1973-74 döneminden başlayarak "endüstri meslek lisesi" adını aldılar.

Öte yandan, tekniker ve yüksek tekniker okullarının kapatılmasının ortaya çıkardığı sakıncaları azaltma amacıyla olsa gerek, 1976-77 döneminde ilk mezunlarını vermek üzere, lise ve dengi okul mezunlarının girebileceği "teknik bilimler meslek yüksek okulları" açıldı.

Gözlendiği üzere teknik eleman yetiştiren meslek okullarında tam bir istikrarsızlık sürmekte ve bu istikrarsızlığın yakın gelecekte ortadan kalkacağına ilişkin bir umut ışığı da görünmemektedir.

YÜKSEK ÖĞRENİM HAKKI VAR MI?

Okulların statüsündeki değişikliklerin, öğrencilere yüksek öğrenim yapma olanağını sağlamak üzere yapıldığı, dönem dönem açıklanmıştır. Ancak kağıt üzerinde verilen bu hakkın kullanılma olanağı yoktur. Çünkü teknik lise ve endüstri meslek lisesi mezunlarının lise mezunları ile birlikte girdikleri üniversite giriş sınavında başarılı olmaları, daha baştan kendilerine normal lise eğitimi verilmeyerek engellenmektedir. Kullanılamayan haklar burjuvazinin sözde verdiği, gerçekte var olmayan özgürlükler gibidir. Daha açık söylemek gerekirse, yoktur.

Lise mezunlarına göre bu yarışta kaçınılmaz olarak geri kalan teknik-lise ve endüstri meslek lisesi mezunları, kendi aralarında, özelliklerine göre de farklı bilgi düzeylerindedirler. Teknik liseler ile endüştri meslek liseleri arasında da bu bakımdan önemli bir fark vardır ve teknik liseler bir ölçüde avantajlıdır.

Teknik liseler ve endüstri meslek liseleri mezunlarının yüksek öğrenim yapma hakkına gerçekten sahip kılınmaması egemen sınıfların sınıfsal tercihlerinin bir sonucudur. Adı geçen okulları tercih eden öğrenciler genellikle dar gelirli kesimlerden gelmektedir. Bu okulları tercih nedenleri bir an önce meslek sahibi olup para kazanmaya başlayabilmektir.

Egemen sınıflar zorunluluk sonucu bu okulları seçen halk çocuklarının yüksek öğrenim yapamaması için önlerine bir engel koymuştur.

EĞİTİM İÇİNDE SÖMÜRÜ

Kalifiye eleman olmak üzere teknik lise ve endüstri meslek liselerinde okuyan geleceğin teknik elemanları tüm öbür öğrenci kesimlerinden farklı olarak eğitim içinde sömürülmektedirler.

Bilindiği gibi bu okullarda öğrencilerin emeği kullanılarak, parayla dışarıya iş yapılmaktadır. Ancak burada emeğini ve becerisini kullanan öğrencilerin hiç bir güvencesi yoktur. Sigortalı değildirler ve döner sermayeden kendilerine ödenen ücret gülünç denilecek kadar düşüktür.

Bugün endüstri meslek lisesi ve teknik lise öğrencilerinin başta gelen sorunlarından biri, bu eğitim içinde sömürünün önlenmesi ve emekçi öğrencilerin güvenceye kavuşmasıdır.

DİĞER SORUNLAR

Geleceğin teknik elemanları, sömürüden arınmış, istikrarlı, ülkemizin ve çalışanların çıkarlarını gözeten, yeteneklerini geliştirmeyi sınırlamayan bir eğitimin özlemini duyuyorlar. Bununla birlikte ülkemizde eğitim kurumlarında karşılaşılan tüm sorunlar geleceğin teknik elemanlarının da sorunları.

Faşist saldırılar, can güvensizliği, öğrenci başına düşen öğretim üyesi sayısının yetersizliği, teknik araç gereç yetersizliği, antidemokratik uygulamalar, kitap yokluğu, barınma ve beslenme koşullarının ilkelliği, çağdaş teknolojiden yoksun eğitim gibi noktalarda odaklaşan bu sorunlar giderek ağırlığını daha çok duyuruyor.

Mahrumiyet yeri ödeneği sigara almaya yetmiyor!

Geçen sayımızda memurlara mahrumiyet yeri ödeneği verilmesinin altı yıldan beri gelmiş geçmiş tüm iktidarlar tarafından engellendiğini anlatmıştık. Yıllardır sürdürülen engelleme 4 Mayıs 1977 günü bir seçim yatırımı olarak çıkarılan 7/13297 sayılı kararname ile biçimsel olarak sona ermiş görünmektedir. Ancak çıkarılan kararname mahrumiyet bölgelerinde çalışan memurların pek çoğunu kapsamadığı gibi kapsamına girenlerin sorunlarına çözüm getirmemiş tersine çalışanlar arasında ayrıcalıklı hükümler taşıması nedeniyle de yeni sorunlar çıkarmıştır.

Kabul edilen mahrumiyet bölgeleri çok dar tutulmuş, asıl mahrumiyet içinde çalışmakta olan büyük kitleler bu haktan mahrum bırakılmıştır. Kararnamede 67 ilimizden 15'i birinci dereceden, 9'u ikinci dereceden olmak üzere sadece 24'ü ve birkaç ilin belirli ilçeleri mahrumiyet bölgesi sayılmıştır. Asıl büyük memur kitlesinin çalıştığı iller mahrumiyet bölgeleri dışında tutulmuştur.

Günün hayat pahalılığı ve Türk parasının satınalma gücü gözönüne alındığında, verilen ödeneklerin çok düşük olduğu, kararnamenin seçim arifesinde yasak savma kabilinden çıkarıldığı görülmektedir. Ödeneğin yarısının vergi ve benzeri yollarla geri alınacağı, mahrumiyet yerindeki memurun eline geçecek olan 200-300 liranın sigara parasını ancak karşılayacağı görülmektedir. Seçimlerden sonra tekel maddelerine zam yapılacağına göre, verilecek ödeneğin bir kişinin sigara parasına bile yetmiyeceği açıktır.

Kararnamede askeri personel ile diğer memurlar arasında önemli ayrıcalıklar getirilmiştir. II. derece mahrumiyet yerlerinde bulunan garnizonlardan belediye sınırları dışında olanlar I. derece mahrumiyet yeri sayılmışken, diğer memurlar için bu hak ikinci derece mahrumiyet yerine giren illerin ilçeleri olarak sınırlandırılmıştır. Daha da önemlisi kararnamenin "d" bendinde getirilen ayrıcalıktır. Mahrumiyet yeri olarak belirtilenlerin dışında kalan il ve ilçelerin belediye sınırları dışında bulunan garnizonlar II. derece mahrumiyet yeri sayıldığı halde, bu garnizonların bulunduğu yöredeki başka işyerlerinde çalışan memurlar mahrumiyet yerinde sayılmamaktadır. Bu ayrıma göre içindeki personelin elektrik, su , kantin, dinlenme yerleri gibi pek çok olanaktan yararlandıkları, servis otobüsleri ile şehirdeki evlerine kolayca gidip gelebildikleri bir garnizon belediye sınırları dışında olduğu için mahrumiyet yeri sayılmakta, bu garnizonun yakınında bulunan, elektrikten, sudan yoksun ve medeniyetten uzak, bir çadırın içinde yatıp kalkan örneğin bir karayolları şantiyesindeki memur mahrumiyet yerinde sayılmamaktadır. Kararname bu hükümleri ile Anayasa'nın eşitlik ilkesini de ihlâl etmektedir.

Askeri personele verilen mahrumiyet yeri ödeneğinin yeterli olduğunu söylemek mümkün değildir. Diğer memurlara ise askeri personele tanınan haklar dahi verilmemiştir. Bu olay da göstermektedir ki, hak verilmez, alınır. Hak almanın da bir tek yolu vardır; Örgütlü mücadele. Emekçiler ne ölçüde güçlü ve merkezi örgütler çatısı altında toplanabilir ve güçlerini birleştirebilirse, hak alma mücadelesinde o ölçüde başarılı sonuçlar alınabilir.

tüted / örgüt haberleri . . .

TÜTED BÖLGESEL TOPLANTILARI HAZİRAN VE TEMMUZ AYLARINDA YAPILIYOR

TÜTED 3. Danışma Kurulunda kararlaştırılan "Bölgesel Toplantılar", Haziran ve Temmuz aylarında 7 ilde yapılıyor. TÜTED Çalışma Programında, bölgesel işleyişin TÜTED'in örgütlenmesine önemli katkılarda bulunacağı vurgulanarak hayata geçirilmesi için çalışmaların yapılacağı belirtilmişti. Aynı görüşten hareket eden 3. Danışma Kurulu, TÜTED şubelerinin yerel örgütlenme sorunları ile şubelerarası ilişkilerin güçlendirilmesi yönündeki çalışmaların görüşüleceği bölgesel toplantıların yapılmasını kararlaştırdı.

Bölgesel toplantılarda aynı bölgede faaliyet gösteren TÜTED şubeleri bir araya gelecek. Şube yönetim kurullarından oluşacak bölgesel toplantılara TÜTED Genel Merkezinden de yetkililer katılacak. Bölgesel toplantıların sonuçları ve oluşan eğilimleri içeren raporlar TÜTED Genel Merkezinde değerlendirilerek tüm TÜTED şubelerine iletilecek. TÜTED'in bugün ulaştığı örgütlenme düzeyini daha da ileriye götürecek bölgesel toplantıların yapılacağı iller, katılacak şubeler ve toplantı günleri şöyle belirlendi:

★ DENİZLİ / Katılacak Şubeler: İzmir, Manisa, Antalya, Aydın / 18 Haziran 1977, Cumartesi.

★ ÇANAKKALE / Katılacak Şubeler: İstanbul, Bursa / 25 Haziran 1977. Cumartesi.

★ GİRESUN / Katılacak Şubeler: Fatsa, Samsun, Ordu, Hopa, Artvin / 18 Haziran 1977, Cumartesi.

★ ANKARA / Katılacak Şubeler: Kastamonu, Zonguldak, Eskişehir, Konya Ereğlisi, Konya (temsilcilik), Kırşehir / 10 Temmuz 1977, Pazar.

★ İSKENDERUN / Katılacak Şubeler: Mersin, Tarsus, Adana, Gaziantep / 25 Haziran 1977, Cumartesi.

★ DİYARBAKIR / Katılacak Şubeler: Bitlis, Van, Tunceli, Adıyaman (temsilcilik) / 3 Temmuz 1977, Pazar.

★ SİVAS / Katılacak Şubeler: Kayseri, Erzincan, Malatya / 10 Temmuz 1977, Pazar.

TÜTED BROŞÜRÜ HAZIRLANIYOR

TÜTED 2. Danışma Kurulu çalışmaları sonunda TÜTED'in gelişimini ve mücadelesini içeren bir broşürün hazırlanması kararlaştırılmıştı. Sürdürülen çalışmalar 3. Danışma Kurulunda değerlendirildi ve broşürü yayına hazırlaması için TÜTED Genel Merkezi görevlendirildi.

TÜTED broşürü, teknik elemanların Cumhuriyet döneminden bu yana verdiği mücadelelere değinerek TEKSEN ve TÜTED'in gelişimi ve amaçlarını anlatıyor. TÜTED'in bağımsızlık ve demokrasi mücadelesine bağlı olarak sürdürdüğü ekonomik ve demokratik haklar mücadelesi içinde yaptığı eylem ve çalışmaları içeren broşür, teknik elemanların sorunlarını da dile getiriyor.

TÜTED broşürü örgütlenmeye önemli katkılar getireceği gibi, ilerde yapılacak çalışmalara ve değerlendirmelere de ışık tutuyor.

TÜTED, TÖB-DER'İN DÜZENLEYECEĞİ "DEMOKRATİK EĞİTİM KURULTAYI"NA KATILIYOR

TÖB-DER'in 3. Genel Kurul kararları gereğince hazırlıklarını sürdürdüğü "Demokratik Eğitim Kurultayı", Temmuz ayında Ankara'da toplanacak. Kurultayda başta DİSK olmak üzere bütün demokratik güçlerin söz ve karar sahibi olması kararlaştırıldı. "Demokratik Eğitim Kurultayı"na iki delege ile katılacak olan TÜTED, ayrıca Kurultay sırasında düzenlenecek "Sendikalaşma İçin Somut Mücadele Yöntemleri" konulu panele de katılarak örgütün görüşlerini iletecek.

TÜTED ÇANAKKALE ŞUBESİNDEN 3 TEKNİK ELEMAN ÇEŞİTLİ YERLERE SÜRÜLDÜ

TÜTED Çanakkale Şubesine ve şube üyelerine yapılan baskılar sürüyor. Son olarak Şube Başkanı Hasan Akça Nevşehir'e, Yönetim Kurulu üyesi Doğan Doğan Tarsus'a sürüldü. Truva Müzesinde asistan olarak çalışmakta olan TÜTED üyesi arkeolog Adil Evren, AP il başkanının müze girişinde bulunan kaçak yapılmış dükkanının kaldırılmasını istemesinden sonra Kültür Bakanı tarafından Personel Kanununun 76. maddesine dayanılarak gerekçe gösterilmeksizin Milet'e atandı.

Yönetim Kurulu üyelerinin sürülmesi sonucunda TÜTED Çanakkale Şubesi Yönetim Kurulundan boşalan üyeliğe Mustafa Öztürk getirildi ve yeniden yapılan görev dağılımıyla Armağan Sungur Şube Başkanlığı, Ahmet Torun Şube Sekreterliği görevlerini aldılar.

TEKNİK ELEMAN ÖRGÜTLERİ ORTAK EYLEM ÇALIŞMALARI SÜRDÜRÜLÜYOR

Geçen yıl yapılan 3. Teknik Eleman Kurultayı Kararları gereğince başlatılan Teknik Eleman Örgütleri Ortak Eylem çalışmaları devam ediyor. TÜTED Haberler'in geçen sayılarında yayınlanan "Ortak Program" ve "Uygulama Programı", teknik elemanların katkıları ile TÜTED'in sekreterliğinde hayata geçiriliyor.

Teknik eleman örgütleri TÜTED, TÖB-DER ve TÜM-DER'in faaliyetten alıkonmasından sonra 13 Mayıs günü TÜTED'in çağrısı ile biraraya geldiler. Toplanılamayan dönemde yapılan çalışmaların değerlendirilmesinden sonra gündemdeki konuları görüşen teknik eleman örgütleri aşağıdaki kararlara vardılar:

● EREĞLİ KÖMÜR İŞLETMESİNDE ÇALIŞAN TEKNİK ELEMANLARIN SORUNLARI:

22 Ocak 1977 günü TÜTED, Maden Mühendisleri Odası Merkezleri ve Zonguldak Şubeleri ile TMMOB'nin birlikte düzenledikleri Zonguldak'taki forumda saptanmış olan sorunların çözümüne yönelik çalışmalarda "yeraltında çalışanlara vergi muafiyeti" sağlanması konusuna öncelik ve ağırlık verilmesi kararlaştırıldı. Bu konuda TÜTED, TMMOB ve Maden Mühendisleri Odası görev aldı.

● BÖLGESEL KURULTAYLAR:

Ortak Uygulama Programı gereğince oluşturulan Bölgesel Kurultayları düzenlemekle görevli örgütler yeniden toplanarak çalışmalarını hızlandıracaklar. Bundan böyle İzmir'de yapılacak "İşgüvenliği" konulu Bölgesel Kurultay'ın düzenleyicileri arasına Kimyagerler Derneği de katılacak. Bölgesel toplantıların 1977 yılı içinde bitirilmesi amaçlanıyor.

● SENDİKAL HAKLAR BİLDİRGESİ

Teknik Eleman Örgütlerinin Ortak Eylem Programında yer alan "Sendikal Haklar Bildirgesi"nin seçimler öncesinde içerik ve kapsamının genişletilerek kamuoyuna açıklanması kararlaştırıldı.

KAYSERİ'DE "DEMOKRASİ İÇİN DAYANIŞMA" GECESİ

TÜM-DER ve TÜTED'in Kayseri şubelerinin ortaklaşa düzenlediği "Demokrasi İçin Dayanışma" gecesi yapıldı. Gecede, konuklar ve TÜM-DER, TÜTED üyeleri, İşçi Kültür Derneği Korusunu ve Rahmi Saltuk'u dinlediler ve alkışladılar.

"Demokrasi İçin Dayanışma" gecesine katılan TÜM-DER Genel Başkanı Erhan Tezgör ve TÜTED Genel Başkanı Aykut Göker, yaptıkları konuşmalarda sendikal ve siyasal haklar için verilen mücadelede örgütlülüğün önemini vurguladılar ve bu açıdan örgütlerin işlevlerini anlattılar. Grevli, toplu sözleşmeli sendikal hakların ve siyasal hakların örgütsel, kitlesel dayanışma ve birlik içinde verilen kararlı mücadele ile mutlaka alınacağını belirten Tezgör ve Göker, kamu kesiminde çalışanlara sınırlı sendikal haklar verilmesi, grev ve toplu sözleşme yapma hakkının tanınmaması biçimindeki yaklaşımların kesinlikle reddedileceğini, bu tür çarpık yaklaşımların aşılacağını anlattılar.

Geceye katılan İşçi Kültür Derneği Genel Başkanı İlhan Akalın da yaptığı konuşmada, emperyalizme ve onun uzantısı olan yerli burjuvaziye karşı ülke genelinde sürdürülen ekonomik-demokratik, siyasal-ideolojik mücadelenin kültür düzeyindeki mücadeleyi de içerdiğini belirterek, işçi sınıfı kültürünün emperyalizmin kültür hegemonyasına karşı yükseldiğini vurguladı.

TÜTED ADANA ŞUBESİNİN FAALİYETTEN ALIKONULMASI KARARINA KARŞI DAVA AÇILDI

Geçtiğimiz ay TÜTED Adana Şubesinin valilik kararıyla kapatılması karşısında, gerekli yasal yollara başvurularak dava açıldı. Şube yöneticilerinin çeşitli başvurularına rağmen valilik ve emniyet müdürlüğü yetkilileri faaliyetten alıkoyma gerekçesini vermediler. Ayrıca dernek binasının kapatılması sırasında tutulan tutanağın bir örneği de TÜTED yöneticilerine verilmedi. Sözlü olarak yapılan açıklamalarda, dernek üyesi olmayan kimselerin dernekte bulunduğu, ve dernekte yapılan aramada yasak yayın(!) ele geçirildiği söyleniyor. TÜTED Hukuk Danışmanı Avukat Erşen Sansal bu konuda yaptığı bir açıklamada özetle şöyle dedi:

"Dernek kapatmalar ve faaliyetten alıkoymalar sık sık karşılaşılan neredeyse olağan sayılmaya başlanan işlerden oldu. Son zamanlarda kapatılan ve faaliyetten alıkonulan dernek ve dernek şubesi sayısı oldukça kabarık. Geçtiğimiz ay valilik tarafından faaliyetten alıkonan TÜTED Adana Şubesi konusunda yasal yollara başvuruyoruz. Valilik yetkililerinin kararın gerekçesini vermekten kaçınmaları yargı yoluna başvurmamazı güçleştirmektedir. Ancak uygulamalar ne türlü yürütülürse yürütülsün, Anayasa'nın gösterdiği yargı yoluna başvurma hakkını engellemek mümkün değildir. Bu konudaki karar yargı organına ait olacaktır."

TÜTED ERZİNCAN ŞUBESİ KURUCU YÖNETİM KURULU GÖREV BÖLÜMÜ YAPTI

TÜTED Erzincan Şubesi Kurucu Yönetim Kurulu ilk toplantısını yaparak Başkanlığa Murat Gökdemir'i, Sekreterliğe Akın Sözeri'yi ve Saymanlığa Erdoğan Özden'i getirdi. Kurucu Yönetim Kurulunda, Kazım Aksu, Zeynel Demirbüken ve Kenan Köylü üye olarak görev aldı.

TÜTED Erzincan Şubesi, "Ordu Caddesi, Onur Pasajı No.29/1-C" adresinde çalışmalarını sürdürüyor.

TOPRAK-SU BURSA BÖLGE MÜDÜRLÜĞÜNDE BASKI VE KIYIMLAR YOĞUNLAŞIYOR

Bursa TOPRAK-SU 16. Bölge Müdürlüğü, teknik elemanlar ve memurlar üzerindeki baskılarını gün geçtikçe arttırıyor. Bölge müdürü son olarak 4 mühendisi ve bir topoğrafı çeşitli illere sürdü. Bölge müdürlüğüne gelen postanın "gözden geçirildikten" sonra dağıtılması teknik elemanlar ve memurlar arasında tepkilere yol açıyor. Bölge müdürü, geçtiğimiz Şubat ayında yapılan Ziraat Mühendisleri Odası Bursa Bölge toplantısında kendi istediği mühendisleri seçtiremeyince, öteden beri uyguladığı baskılara karşı direnen ziraat mühendislerinden Habil Cemilkorur'u Van'a, Hikmet Ilgaz'ı Erzurum'a, Abdülrezzak Doğuç'u Sivas'a Orhan Yalçın'ı Trabzon'a ve topoğraf Ali İldan'ı İzmit'e sürdü.

Toplu atamalar, atamalarda izlenen yöntem, yeni atamaların yapılacağı yolundaki söylentiler, bölge müdürlüğünde var olan huzursuzluğu daha da arttırıyor.

DOSTLAR TİYATROSUNUN "SABOTAJ" OYUNU ÇANAKKALE VALİLİĞİNCE İKİNCİ KEZ YASAKLANDI

Çanakkale Valisi demokratik kitle örgütleri üzerindeki baskılarını sürdürüyor. Vali son olarak, ikinci kez TÜTED Şubesinin çağrısı üzerine Çanakkale'ye gelen Dostlar Tiyatrosunun "Sabotaj" adlı oyunu oynamasınaizin vermedi. TÜTED'i keyfi bir emirle faaliyetten alıkoyan, fakat sonunda yargıç kararı ile açmak zorunda kalan vali, Çanakkale'de TÜTED'in her türlü faaliyetini engellemek için özel bir çaba gösteriyor. Şube Yönetim Kurulunu açığa alan, TÜTED üyelerini süren vali, geçen yıl Dostlar Tiyatrosu gene TÜTED'in çağrılısı olarak Çanakkale'ye geldiğinde gösterilerini yasaklamıştı.

Çanakkale valisinin yasa dışı uygulamalarına karşı TÜTED gerekli hukuksal başvuruları yapıyor. Dostlar Tiyatrosunun oyunu konusunda valinin ilk yasaklamasına karşı Danıştay'a yapılan başvurma henüz sonuçlanmadı. İkinci kez getirilen yasaklama için gene Danıştay'a gidiliyor. TÜTED'in mücadelesini engellemeye ne Çanakkale valisinin ne de başkalarının gücü yetmeyecek.

tüted HABERLER

Gün, bayrakların dürüleceği gün değil. Gün yılgınlık günü değil. Faşizmin 1 Mayıs günü İstanbul Taksim meydanındaki katliamı, işçi sınıfı ve emekçilerin birlik, mücadele ve dayanışmasını durduramayacaktır.

Burjuvazinin, baskı, terör ve cinayetlerle işçi sınıfının yükselen bağımsızlık ve demokrasi mücadelesini geriletmeye gücü yetmeyecektir. Burjuvazi ve uşakları, döktükleri kanda boğulacaktır.

Türkiye işçi sınıfı,, Türkiye emekçileri, mücadeledeki kararlılıklarından hiç bir şey yitirmeden yeni 1 Mayısları yaşamağa hazırlanıyorlar.

TÜTED üyesi teknik elemanlar işçi sınıfının uluslararası birlik, mücadele ve dayanışma gününde işçi sınıfı ile omuz omuza yerlerini aldılar.

Teknik elemanlar, işçi sınıfı biliminden aldıkları güçle, ülke genelinde verilen bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinden ayrılmayan mücadelelerindeki kararlılıklarını bir kez daha gösterdiler.

DİSK'in düzenlediği 1 Mayıs gösterilerinde teknik elemanlar bütün ilericiler, yurtseverler ve sosyalistlerle birlikte haykırıyorlardı:
"FAŞİZME GEÇİT YOK!",
"141-142'YE HAYIR!",
"YAŞASIN ÇALIŞANLARIN BİRLİĞİ!",
"YAŞASIN 1 MAYIS!"

Teknik elemanlar 1 Mayıs'ta, sürdürdükleri ekonomik ve demokratik haklar mücadelesinin somut taleplerini de dile getiriyorlardı. 1 Mayıs 1977 günü teknik elemanların taşıdığı pankartlarda, dövizlerde "SENDİKA HAKKIMIZ, SÖKE SÖKE ALIRIZ!", İŞÇİ–MEMUR AYRIMI KALDIRILMALIDIR!", "MEYAK'A SON!" "MEMURLARA SİYASAL HAKLAR VERİLMELİDİR!" yazıyordu. Burjuvazinin her türlü zulmü ve cinayeti, bütün işçiler ve emekçiler gibi teknik elemanları da yıldıramayacak. Türkiye teknik elemanları da bütün işçiler, emekçiler gibi gelecek 1 Mayıs'larda daha etkin , daha güçlü olarak yerlerini almaya kararlılar.

TÜTED HABERLER ● TÜM TEKNİK ELEMANLAR DERNEĞİ AYLIK YAYIN ORGANI ● Sahibi ve Sorumlu Yönetmeni: TÜTED adına Aykut Göker ● Yayın Sekreteri: Arif Şentek ● Yayın Kurulu: Günay Bolazar/Osman Aybers/Arif Şentek/Bülent Vargel ● Haberleşme Adresi: Mithatpaşa Caddesi 28/24 Kızılay, Ankara ● Dizgi-Montaj : ÇIĞ Yayıncılık Ltd. Şti./ 17 97 04 – Ankara ● Baskı: Daily News Web Ofset Tesisleri / 18 82 88 Ankara ● Fiyatı : 100 Kuruş ●